

De af mindretallene (*Disa Christjansen, Niels Nielsen og Paaskesen*) og (*Bomholt, G. Hasselriis, Kålund-Jørgensen, Stegger Nielsen*) stillede ændringsforslag har med hensyn til nærværende paragraf kun redaktionel betydning.

Til § 4.

Reglen om, at optagelse i første klasse kun kan ske ved undervisningsårets begyndelse, stemmer med den nugældende bestemmelse i lov af 15. april 1930 § 4, stk. 3, dog har man ved indføjelser af ordene „som regel“ åbnet mulighed for, at retten til dispensation fra reglen kan henlægges til seminariets rektorer; alle sager af denne art behøver altså fremtidig ikke at forelægges undervisningsministeriet.

Paragraffens stk. 2 og 3 svarer i det væsentlige til den nugældende seminarielovs § 5, stk. 1 og 2.

Kapitel 2. Seminarier for småbørnslærerinder.

Til § 5.

Som allerede i de indledende bemærkninger udtalt finder flertallet, at den uddannelse, man ønsker at give denne uddannelse og særlig det 3-måneders praktikum, som ønskes indlagt i denne, gør det ønskeligt at forlænge uddannelsen med $\frac{1}{2}$ år til $2\frac{1}{2}$ år.

Man foreslår dernæst, at disse lærerinders virksomhedsområde skal udstrækkes til de første 4 årgange af den landsbyordnede skole, således at de kan undervise — uden dispensation — i den 3-klassede skoles 2den klasse, der omfatter 4de årgang. For købstadskolens vedkommende har man mindre bestemt sagt, at de kan undervise i de yngste klasser, således at det kan rette sig efter de lokale forhold, hvor langt man i så henseende vil gå. Det almindelige vil være, at man kun benytter småbørnslærerinder i de 2 yngste klasser, men det er ikke udelukket, at det kan være praktisk at lade dem fortsætte et år eller to yderligere, dog at 4de årgang også for købstadskolen synes at måtte være det absolutte maksimum.

Paragraffens stk. 3 gentager den regel, som allerede findes i folkeskoleloven af 18. maj 1937, § 24, stk. 1., hvorefter småbørnslærerinder kan undervise også børn ud over den allerede fastslåede alder i legemsøvelser, kvindelig håndgerning og kvindelig husgerning.

Når nærværende bestemmelse kun nævner legemsøvelser og kvindelig håndgerning, er det, fordi kvindelig husgerning ikke er fag på småbørnsseminariet og kræver for lang tid til at kunne indlægges i dets undervisning; kvindelig husgerning må derfor altid tages som et særligt kursus efter seminarietiden og vil da altid kvalificere småbørnslærerinder til undervisning også i de højere klasser.

Man har overvejet, om der var grund til at give også mænd adgang til disse seminarier. Det er anført, at også mandlige lærere har vist sig at være udmærkede som småbørnslærere, og at det forsåvidt kan være urimeligt at udelukke disse fra denne særlige uddannelse, men gennemgående må det dog siges, at denne undervisning ligger i særlig grad for kvinder, og at det vil være upraktisk at åbne den for mænd, da dette vil medføre, at der både med hensyn til gymnastik og sløjd må indrettes specialundervisning for de få mandlige elever, der ville melde sig.